

der, heller ikke i den tid, det har været i opposition.

Det Konservative Folkeparti har jo aldrig rejst en eneste debat i Folketinget om handel med mennesker. *Ingen*. Så skal man ikke være så flot her og stå op og gå efter en socialdemokratisk ordfører. Det hjælper ikke noget, at man hæver stemmen, hvis man har en dårlig sag.

Det, der er fakta i det her, er, at vi allerede i dag i straffeloven har straffebestemmelser med op til 4 års fængsel for rufferi. Vi har også straffebestemmelser for alfonseri, og de bliver brugt. Og man kan selvfølgelig godt trække en enkelt sag frem fra den 16. februar år 2000, hvor der blev afsagt en dom på 8 måneders fængsel. Jeg kan såvel trække en dom frem fra den 1. juli 1999, hvor der blev afsagt en dom på 1 år og 6 måneders fængsel, og sådan kan vi blive ved med at stå og slå hinanden oven i hovedet med konkrete sager.

Fakta er jo, at efter grundlovens bestemmelser er det overladt til domstolen at pådømme de konkrete sager efter den bevisførelse, der er for retten. Det skal da ikke være en socialdemokratisk ordfører, der skal stå her og procedere, om det var for lille en straf eller for høj en straf. Det er jo domstolens anliggende.

Vi kan diskutere her, om vi ønsker at hæve straffen og strafferammerne, og dér er der tilkendegivet fra Socialdemokratiet såvel som fra regeringen en vilje til at øge strafferammerne, fordi der er tale om en grænseoverskridende international kriminalitet, og fordi vi drøfter med vores partnere, at der ikke må være et helle i Europa for hverken menneskesmuglere eller mennesker i kriminelle netværk, der handler mennesker – det er jo så ubehageligt et begreb, at man næsten ikke kan få det over sine læber – handler mennesker til seksuelt misbrug. Det er vi jo enige om.

Og så synes jeg, det ville være klædeligt for den konservative ordfører at forholde sig til det frem for at udstille sig selv som værende et bedre menneske end os andre. Der er ingen, der her i salen der vil forsvare det. Det, vi taler om, er, hvilken vej vi skal gå for at kæmpe mod det her.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt sige til fru Gitte Seeberg, at på den her slags områder, hvor det er så alvorlig kriminalitet, vi taler om, og så alvorlige menneskeskæbner, synes jeg aldrig, det er særlig smagfuldt, at man begynder at dunke hinanden i ho-

vedet med, hvem der har gjort hvad hvornår. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at samtlige 179 medlemmer af dette Folketing finder det her så uanstændigt, at vi alle tager på det med den allerstørste alvor. Og så kunne jeg have gentaget justitsministerens indlæg. Nu kommer ministre altid før ordførere.

Til fru Anne Baastrup: Der er sikkert kommuner, som ikke opfylder deres forpligtelse. Det kan jeg da ikke afvise, og det må vi kigge på. Men det fører vel ikke til, at vi, hver gang der er nogen, der ikke opfylder det, vi har skrevet, så skal skrive noget nyt. Så skal vi vel sørge for, at de opfylder den forpligtelse.

Jeg synes, det er det, vi må kigge på. Opfylder kommunerne de forpligtelser, som indenrigsministeren nu har oplyst os, at de har? Det synes jeg vi skal kigge på.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Og så er det hr. Knud Enggaard som ordfører.

Knud Enggaard (V):

I Venstre finder vi, at det er et meget stort og et stærkt voksende problem, som de to partier i dag stiller forslag om. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi agter at medvirke, hvad vi kan, til, at disse forhold kan rettes i det omfang, som det er muligt.

Jeg havde, ligesom flere andre sikkert havde det, mulighed for forleden aften at se en tv-udsendelse på en af de danske tv-kanaler. Den belyste stigningen i antallet af kvinder, der bliver bragt til landet med henblik på seksuel udnyttelse. Den belyste politiets problemer med at opklare kriminaliteten bl.a. i lyset af de mange, meget hurtige ægteskaber, der indgås af kvinder som indvandrere, som turister. Jeg forstod, at man i løbet af 3 uger var i stand til at skaffe sig en dansk ægtemand og dermed at bringe sig i en situation, som gjorde det sværere at finde frem til kriminaliteten.

Det er vel så i øvrigt også et spørgsmål, om der kan gøres noget i forbindelse med disse proformaægteskaber. Vi ser dette som en af nøglerne til, at man kan gribe ind i mekanismen. For det synes at være en veltilrettelagt mekanisme, at man rejser ind, man skaffer sig en kontrakt, et ansættelsesforhold, man skaffer sig en ægtemand, og så er prostitution jo i øvrigt et lovligt erhverv, og det vil sige, at så har politiet vel begrænsede muligheder.

Så spørgsmålet om disse proformaægteskaber er en af de ting, som jeg tror, man med fordel